

MANTANA 2

Občasník pro individua a individuality

Vydává Horoklub Chomutov

Ročník 7, číslo 2

Březen 2004

ZIMNÍ STANOVÁNÍ MLÁDEŽE NA SFINGÁCH POD MĚDĚNCEM

23. - 24.1.2004

(pro všechny členy Horoklubumladší 18ti let)

O týden jsme to odložili pro mrazy -18°C. Tento pátek byly teploty akorát - t.j. mezi -5 a -10 °C. V hodině dvanácté, v neděli, již přišla obleva a déšť. Vojta s Pavlem vyrazili dříve a pustili se do stavby iglú. Sněhu bylo mraky, takže až do výše svého nosu stavěli bez problému. Sníh ale nebyl lepivý, střecha, klenba, se nedařila. Bylo osm večer a foukal ledový ostrý nárazový vítr, tož jsme střechu udělali z tropika a již se věnovali jen ohni a pečení buřtů a vaření „čůča“. Zima byla, neboť jakmile jsme odlili vařící svařák do hrnku, v tu ránu byl studený. Zde musím pochválit můj termohrněk od MSR. Celou noc fičelo, klukům mezi sněhovými zdmi bylo dobře, mne ve stanu bombardovaly dávky sněhu shazované při každém poryvu větru ze stromů.

Ráno Vojta „přemlouval“ na kost zmrzlé pohory aby změkly a teplily jeho nohy. Nestalo se. I byly mu zapůjčeny moje Koflachy. Po snídani bylo sbaleno a my se začali věnovat sněhu a metodice. Kluci si „obuli“ sněžnice a mačky, vyrazili jsme nad strž do hlubokého sněhu „blbnout“ a metodicky vstřebávat praktické vědomosti. Opět jsme vyzkoušeli „výtah“ lezce z trhlíny. Pavel se tam ochotně vyvaloval a nechtěl z pozice „mrtvolý“ ustoupit a vylézt. Já se Zbyňkem

jsem zalopatovali a vyřízli v hlubokém sněhu kvádr 2x1,5m určený k testování lavínězlosti svahu a to si také teoreticky i prakticky vyzkoušeli. Jištění na sněhu přes cepín fungovalo a „cvičný“ padající lezec byl bez šance stát se mrtvolou.

I závěr dne byl ve znamení velkého množství sněhu a nárazového větru. Auto, které jsem sem na Sfingy

těžce dostal stylem rallye Monte Carlo, udivovalo v sobotu projíždějící traktory a tereňáky. Jak se sem ten blbec Favorit dostal? . . Odjížděli jsme a čekali pohodu a projetou silnici do Klášterecké Jeseně. Nebylo tomu tak. 50m

Foto : Měření tvrdosti sněhových vrstev ...

sněhem a větrem zarovnané silnice čekalo na naše lopaty abychom nezapomněli, že to bylo zimní stanování s velkou nadílkou sněhu.

P.S. - Osobně jsem v sobotu otestoval a mohu dát podrobné informace, jak dobře se provádí velká tělesná potřeba při -8°C, vichru a sněhu do půlky stehen.

ahoj
[Bohouš]

OBSAH :

strana 1

Zimní stanování mládeže na Sfingách pod Měděncem

strana 2

Ortler – Nordwand

strana 3

Ortler - Nordwand

Akce pro děti z klubu Hraničářů

strana 4

Vrcholová kniha : Perštejn pravý pilíř

Z chorých mozků

strana 5

Čundr na Růžovou horu (pokračování)

Otvírání skal na kolech

strana 6

Z domova 2003

Plánované akce

ORTLER – NORDWAND

8.-10.5.2003

Po několika telefonátech na lince Kolín-Chomutov a úspěšném sbalení všech cajků určených k pobytu a lezení v zimních horách, sedím jako kosmonaut v odpoledním, pátečním autobuse Chomutov - Praha. Ten pocit kosmonauta mi rozhodně nepřináší rychlost jízdy, ale spíše můj „skafandr“ včetně „plastáků“ na nohách. V našich končinách už léto klepe na dveře a tak na většinu spolucestujících působím jistě kuriózně. Nicméně kolem osmé večerní již sedím na Chodově a vyčkávám příjezd mých parťáků, kteří přijíždí jak je jejich dobrým zvykem na čas. Rovnou vyrážíme, cesta nás čeká ještě daleká. Ve tři nad ránem uleháme ke krátkému spánku kdesi v Itálii.

Hned za rozednění pokračujeme až do našeho výchozího bodu – malebné vesničky Sulden. Po obligátním překráčování a lehké snídani, vyrážíme jako těžkooděnci vzhůru pod stěnu. Jediné z naší skupinky, kterému stoupání nečiní žádný problém je Karlosovo táta a během okamžiku nám mizí z dohledu. Že by proto, že jde nalehko? Rozhodl se po čas naší nepřítomnosti trekovat po okolí a v autě na něj dokonce čekají lyže, takže program má. Nasazujeme každé své tempo a zaměstnán vlastními myšlenkami opouštím zvolna rozkvétající louky v údolí, abych o tři hodiny později procitl na ledovci pod nebetyčnou stěnou. Těch 1200 metrů skal, sněhu a ledu nad hlavou vzbuzuje celkem pochopitelnou úctu. Nelze si nepředstavit dva klasiky pana Ertla a pana Schmidta, jak tudy 22.června roku 1931 vyrážejí vstříc dosud neprostoupené stěně. Klobouk dolů, pánové.

Dáváme krátkou pauzu, loučíme se s naším společníkem a dál vyrážíme vzhůru jen ve dvou. Je slunečné odpoledne a tak se není co divit, že všudypřítomný sníh citelně ztěžuje náš postup. Svým oblíbeným stylem SP (sněžný prasata), však přeci jenom postupně ukusujeme několik stovek metrů z vybraného krajíce. Tato úvodní část výstupu je vlastně široký sněhový kuloár o sklonu do 45°. Současným postupem jsme se do večera dohrabali k vstupnímu trychtýři, oddělovacímu spodní pohodovou část od horní, lezecky nesrovnatelně zajímavější. S nocí na krku, jsme se jali hledat místo našeho dnešního bivaku. Po několika marných sondách jsme došli k závěru, že sněhu je sice všude okolo plno, ale když ho člověk opravdu potřebuje, tak se mu ho nedostává. Čhtěli jsme zůstat po dobu našeho nočního rozjímání co

nejvíce chránění před případnými nemilými pozdravy z výšin a tak jsme počali budovat naši útulnu pod skalním prahem. Zatímco já předváděl své stavitelské umění, Karlos testoval svoje znalosti kuchařské. A tak než bys řekl: švec, švec, švec,....., uléhali jsme do záhrabu s teplem v žaludku.

Rána ve spacáku jsou v podstatě všechna stejná – nechce se z něj! Ale nás čeká snad pěkné lezení, tak hurá. Asi v 8 hodin už máme zase krysy na zádech a vyrážíme. Oproti včerejší štrachanici je to opravdu rozdíl. Teď je povrch ledový, s pouze občasnými sněhovými fleky. Taky sklon trochu povýšil. V průměru je tady terén mezi 50° až 60°. „To jsem zvědav, co tomu budou za chvíli říkat lejtka“. Z dumání mě probírá svištění nad hlavou. Intuitivně svírám pevněji násady svých ledoborců. Prolítlo kolem mě hejno šutrů, jako by někdo nahoře vysypal ošatku. Tak takhle tedy ne! Doležám na položenější flek a vytahuju z báglu lano. Karlos, kterej ke mně traverzuje z poza hrany, ani nic mimořádného nezaregistroval, po objasnění situace se však navazujeme a začínáme jistit. Točíme délku za délkou, všechny mi postupně splývají do neustále se opakujícího rituálu: přebrat matroš, vytočit třetinu, či polovinu (to v závislosti na sklonu a povrchu), zavrtat, dolézt, zaštrandovat, dobírat (a při tom vydechat, rozhlídnout se po okolí, případně něco nafotit), předat matroš, jistit, zrušit, dolézt a znovu a znovu. Z této roviny vzpomínek výrazně ční pouze jedna dýlka v Messnerově narovnávací variantě, kde si dovolím tvrdit, že jsme potkali jeden ledový výšvih asi o 80° sklonu. Karlos, na kterého tato pikantérie vyšla, má zřejmě tolik morálu, že si ani nestihl sundat bágl a celý to bez zaváhání přesmažil. Pak už ve stejném stylu jako v předešlých úsecích, až na vrcholový hřebínek. Při doležání se nám pravda trochu pokazilo počasí, ale naštěstí jenom potulující se cáry mlhy s dírama s částečnou viditelností. Pod vrcholem jsme dokonce potkali dva pražáky, kteří sem dorazili normálou a tudíž nám prošli stopu na sestup. Hned se ptali po něčem k snědku a na pití. Po krátkém rozhovoru jsem nabyl dojmu, že chlapi tentokrát trochu přestřelili a obráceně nasazená mačka na botě jednoho z nich mě v mém názoru jenom utvrdila. Vydali jsme se na vrchol a kluci začali sestupovat. Asi v půl páté stojíme s Karlosem u vrcholového kříže. Panorámata sice nejsou nic moc, ale hřejivý pocit na srdci z pěkného výkonu máme oba dva. Jelikož hodláme ještě dneska sestoupit na Payer-Hutte, máme do večera o zábavu postaráno. Asi za hodinku jsme v bivakové budce na SSZ hřebenu. Zde opět potkáváme naše známé z vrcholu. Oni chtějí přespat tady a sestoupit zítra.

Vaříme všem alespoň nějaké pití, loučíme se a pokračujeme v sestupu. Přes sněhové pláně a skalnaté hřebeny se kolem 21. hodiny dopotácíme k winterraumu u Payer-Hutte. Karose musím docela úporně ukecávat, aby šel spát pod střechu a ne do závěje. Je to holt nenapravitelná romantika. Po čínský polívkce usínáme spánkem spravedlivých.

Ráno, s námořnickou rozvahou, začínáme sestupovat kolem desáté na Tabaretta-Hutte. Rozbředlými sněhovými svahy se prodíráme do údolí. Asi po dvou hodinách otvíráme dveře na chalupě a trošku odpočíváme. Po asi další hodině sestupu docházíme do Suldeny, kde nás už očekává Karlosův táta s autem plným proviantu. Dáváme za žebro, klábosíme a podnikáme oddechový výlet k vodopádům v okolí. Za noclehem ujíždíme do Němec. Po noci strávené u kempu v GaPa, odjíždíme směrem domovina s pocitem příjemně strávených Svátků osvobození.

Horám Zdar!

[Letoš]

Účastníci:

Karel Karlos Skřivánek
Leoš Letoš Dvořáček

HO: Potkali se u Kolína
HO: Horoklub Chomutov

Akce HK pro děti z klubu „Hraničářů“.

18.září jsme ve čtvrtek v naší dvouhodinové HK na stěně přivítali děcka z klubu Hraničářů (Klub přátel města Kadaně), kde máme naši horolezeckou klubovnu kroužku.

A protože se s námi ochotně dělí o prostory v klubovně, my jsme jim umožnili zalézt si na umělé stěně a vyzkoušet si některé lezecké praktiky. Mnoho lan bylo zavěšeno ve stěně a na nich si „borci“ zkoušeli cesty lehké i větší obtížnosti. Jistili je zkušenější a spolehlivější členové HK.

Ty nejodvážnější z dětí se nechaly po kladce (se zajištěním) vytáhnout do 9m výšky ke stropu tělocvičny, kde je Jarda bezpečně připnul na lano. Následovala jízda po kladce, tzv. Tyrolský travers přes celou délku tělocvičny, až na zem u protější zdi. Tato metoda se používá v horách k přemostění rozbouraných ledovcových řek, hlubokých ledovcových trhlin (až 200m), nebo roklí.

Poručit si a překonat vlastní strach, což patří k lezeckému sportu, mohli

ti, kteří se odvážili skočit z 9m od stropu volně do lana. Po volném pádu byli zachyceni těsně nad zemí - nad parketama. Děti, které se u Hraničářů učí pobytu v přírodě, trempingu, a všemu co s tím souvisí, si rozšířily znalosti a nahlédly do umění pobytu lezců po skalách a horách.

ahoj

[Bohouš]

VRCHOLOVÁ KNIHA : PERŠTEJN – PRAVÝ PILÍŘ

Po 11 letech a téměř třech měsících byla dopsána vrcholovka na Pravém pilíři, kterou založil Meko (V. Hajný) v minulém tisíciletí, tj. 23.7. 1992. Poslední zápis se zadařil Bronislavu Bandasovi a Antonínu Bursovi 12.10.2003.

Vrcholovka obsahuje 259 zápisů, což však představuje jen zlomek výstupů uskutečněných v tomto zřejmě nejfrekventovanějším sektoru perštejnských skal. Spousta lezců necítí potřebu svůj výstup zaznamenat nebo snad neumí psát. I tak se však lze z VK dozvědět spoustu zajímavostí z vývoje lezení za posledních 10 let. Vždyť je to jediná VK v Perštejně která se kdy dožila svého dopsání.

Za dobu trvání VK přibýlo na pravém pilíři 7 cest od 4- do 6 UIAA v letech 1999 –2002.

Lze říci že od roku 1998 se zde skutečně leze . Počet zápisů se oproti minulým letům zvýšil asi tak šestkrát a ani v dalších letech už příliš neklesá (viz. VK po letech).

Nejvíce zápisů má cesta Vedle Netopýří a to rovných 80. Nejspíše také proto, že VK je umístěna přímo v linii této cesty. Z ostatních cest je přístup ke knize trochu komplikovanější. I tak má Vánoční c. (často přezdívaná Vánočka) 64 a Netopýří c.66 zápisů. Po několika zápisech mají i další cesty. Např. „přejištěná“ 2WD má 3 záznamy a „lákavý“ Pytlákův smích dokonce 4.

Do již zmíněného roku 1998 jsou zapisováni převážně členové místních klubů (HO Klínovec, od r. 1994 navazující Horoklub Chomutov, HO Karlovy Vary). Zřejmě po vydání průvodce věhlas oblasti prudce stoupá a hrou se sem lezci doslova ze všech koutů republiky (HO Cheb, HO Teplice, HO Bílina, Horoklub Ostrov, TJ Lokomotiva Most, Alpin Praha, HK Rakovník, HO Různé, Alpin Třebíč) a dále neorganizovaní jednotlivci ze Žatce, Plzně, Strakonice, Prachatic a Dubí.

VK po letech :

1992 – V. Meko Hajný zakládá 23.7.1992 VK

Zápisů za rok: 7

1993 – Hore zdar – 14.3. Andrea a Martin (K. Vary)

Zápisů: 8

1994 – HZ – 1.1. Pavel a Jirka Kopeckých (HO Klínovec)

Zápisů: 5

1995 – HZ – 1.1. Pavel a Jirka Kopeckých

Zápisů: 11

1996 – HZ – 10.3. Pavla, Ája

Zápisů: 6

1997 – HZ – 1.3. Pavel Suchopárek (Horoklub Chomutov)

Zápisů: 12

1998 – HZ – 1.1. L.Dvořáček, M. Dvořáčková (Horoklub Chomutov)

Zápisů: 58

1999 – HZ – 1.1. Z. Doskočil (HO CAV Benátky)

Zápisů: 23

2000 – HZ – 1.1. J. Bláha, M. Bláha

Zápisů: 40

2001 – HZ – 1.1. Pavlis, Markéta

Zápisů: 20

2002 – HZ – 16.2. Broněk Bandas (Horoklub Chomutov)

Zápisů: 36

2003 – HZ – 4.1. Svinčo, Martina (Horoklub Chomutov)

Zápisů: 33 (pouze do 12.10.)

Foto : Zimní bivak mládežníků na Sfingách ...

Co dodat. Snad zbývá jen poděkovat Mekymu za osazení vrcholové knížky. Jo, a při zápisech do vrcholovek šetřte prosím místem. Deníček si každý může vést doma, počasí je pořád dokola a na vzkazy je lepší mobil. Je zajímavé, že nejen začátečníci jsou schopni popsat téměř celou stránku.

Nová VK bude do krabice dodána do konce října.

[Párek]

Z chorých mozků

(situace se odehrála cca před 8 lety. Ondrovi bylo tak 6 – 7 let.)

Párek : **Pojď, budem spolu slaňovat.**

Ondra Kubík : **Ty s sebou máš i slaninu?**

(Andrea a Maruška v rozhovoru o mazání běžek)

Andrea : **Já nemažu vůbec, protože tomu nerozumím.**

Maruška : **Já sice vím, co a jak namazat, ale Jiří mi vždycky ujede s voskama, takže taky vlastně nemažu.**

(Atom držíce půjčený samopal)

To byl vždycky můj největší sen.

Brácha Párek : **Zatímco ostatní byli už dvakrát na cvičení, já ještě nebyl.**

Letoš : **Na tvý míry totiž nemaj ty..... ehm..... várnice.**

... dokončení z minulého čísla

Sobota 28.12.2002

Počasi si z nás dělá legraci. Když jdu kolem šesté ráno vyhřát Carlose, je jasno a přímo před námi se otvírá panorama na Monte Rosu, Lyskamm, Breithorn. Jsou na dosah a přece daleko přes

ledovec, kterej je asi 200m pod námi. Slunce za horizontem obtahuje kontury protějších vrcholů zlatou stuhou. Pastva pro oči ale zima mě zahání zpět do tepla spacáku. Jako náplast na včerejší nezdar chceme vylézt aspoň na Riffelshorn 2912 m.n.m., což je brdek kousek za chatou. Takže času je dost a tak nepospícháme. To se mi s Leošem často nestává, že do sčány nastupujeme kolem desáté. Nalehko jen ve zbroji stoupáme k hřebeni. Na začátku hřebene v jedné štrbině to najednou pod náma křuplo a v okruhu 5 m kolem nás se zjevila trhлина. Hrklo ve mně a hledám, kam bych

eventuelně zatnul čakan. Leoš za mnou mazácky pronesl uklidňující větu: „To je v pohodě, to si jen sedá.“ „Jen aby si to nesedlo s náma do údolí.“ Opáčil jsem mu a popohnal Kozla na čelbě, abychom se odsud rychle

vykýblovali. Záhy jsme dorazili k prvnímu asi tak desetimetrovému Hillaryho výšvihu. Jdu do čelby a silně zasněžená skála mě dává pěkně zabrat. Sníh vůbec nedrží a skála je samá šikmina. Chtěl jsem klukům hodit lano, ale nebylo třeba. Na hřebenu se

nám otevřel pohled na Zermatt a na nedaleké sjezdovky plné lyžařů. Delší položený úsek hřebene přehradil další asi sedmimetrový výšvih. Tak tady už jde o regulérní lezení. Kozel se přikurtoval k jakémusi balvanu, Leoš na sebe navěsil

matroš a jal se sápat vzhůru. Já jsem fotil. Leoš totiž předváděl pár chvatů z Omédovy kolekce. Místy vypadal silně na pád, ale dal to, pašák. A tak my na druhém konci lana si bezpečně vychutnáváme tu mixovou pasáž. Moc pěkný! A zase chvíli rovinka a pak závěrečný

tentokrát 30 metrů vysoký vrcholový výšvih. Jdu do čelby a je mi jasné, že cesta vede komínem, který ústí do zasněžených ploten. Kozel se opět kurtuje k čemusi relativně pevnému a já užasle zírám na exponovaný nástup do komína. Ze sněhového jazyku navátého ve štrbině musím nakročit doleva dolů do ojínené stěny. Ze štrbiny vede dolů na ledovec dech beroucí skluzavka a tak si dávám záležet, abych si ho neprohlédl z blízka. Někde v časáku jsem okoukal nějaké ty mixové pózy, jako že viset cepínama na sokolíka je normálka a s ksichtem už

méně normálním se nořím do hlubin komína. Komín je našťástí chytovatý a navíc jsou v něm vklíněné balvany a tak se tradičním lezením úspěšně dostávám až na jeho konec. A tady jsou ty zapeklité sněhové plotny, kde to bylo spíš za odvalu, kterou jsem sbíral asi dýl, než se sluší. Na konci ploten je terasa a nad ní už jen pár metrů snadného terénu a jsem na vrcholu. A taky v prdeli, protože tu není kde zaštrandovat. Nakonec jsem vyhrabal pár balvanů a mezi ně zaklínil zbraně, jinde jsem zahrabal frienda a pořádně jsem se zapřel, když jsem na Leoše volal: „Pojd“. Po chvíli si s Leošem podáváme ruce a fotíme se. Rozhled z vrcholu – mlha přede mnou, mlha za mnou. Kozel tento výšvih odmítl s tím, že už je moc hodin. Zpět

OTVÍRÁNÍ SKAL na kolech

KDY : 20. 3. 2004 (sobota)

SRAZ : v 9.30 před hradem Hasištejn u největšího stromu

Je již prokázáno, že vynikající lezecká sezóna se dostaví jen tehdy, pokud se zúčastníš Otvírání. Proto si dobře rozmysli, co budeš v tento den dělat.

Letošní start jest úmyslně na půli cesty mezi Kadaní a Chomutovem, aby se mohli zúčastnit natěšení lezci z obou sídel. Trasa není nikterak dlouhá, jde především o to zalézt si a pokecat. Lézt se bude na nedalekých skalách nad Vysokou Jedlí. Tato víceméně neznámá kvalitní oblast skýtá lahůdkové lezení v jižních stěnách s úchvatnými výhledy do podkrušnohorské pánve.

Každý, byť sebemenší účastník ...je vítán.

Nezapomeň se doma !!!

ke Kozlovi jsme se dostali jen díky Leošově vytrvalosti a manuální zručnosti. Podařilo se mu na kraji výšvihu zatlouct skobu, přes kterou jsme slanili. Ta skoba rozhodně nepatřila mezi tutovky. I ostatní výšvihy jsme slanili a utmácení jsme se soumrakem dorazili k naší boudičce. Zkonstatovali jsme, že tento brdek zas tak zadarmo nebyl a že to byla celkem vydařená lezenice. Dalším programem večera je požívání zásob, protože se nám to nechce vláčet na hrbu dolů. Chystáme se totiž zítra vrátit zpět do civilizace k televizním obrazovkám.

Neděle 29.12.2002

Přes kopce se už zas valí mraky ve velkém a tak s posledními slunečními paprsky opouštíme poměrně brzy ráno naši boudičku, kterou

stavu. Narafičili jsme petlici tak jak byla, aby zde další nešťastníci mohli šťastně složit hlavy. Od chaty jsme kousek vystoupali, což s batohama není moc příjemné a pak už se jen vezeme na lyžích po sjezdovkách s dalšími desítkami lyžařů do náruče údolí. S tím báglem je to docela šichta. Ale sjezdovky jsou krásně upravené. Jen ti lyžaři masňáci se tu motají jak vítr v bedně. Ten výškový kilometr jsme sjížděli přes půl hodiny. V Zermattu jsme hodili lyže na

Foto : Vytahování lezce z trhliny při zimním stranování.

ještě hledal hroby prvovýstupců z Matterhornu na místním hřbitově. Já jsem z průvodce věděl, že nedaleko nádraží je jejich pamětní deska a nechal jsem se u ní tajně vyfotit s tím, že to Leošovi pak dám jako suvenýr. Začalo pršet. Teplý májový deštík v prosinci a navíc v Zermattu. To není globální oteplení, to je globální bordel. Vlakem se vracíme do Tasche, kde jsme přebordelili věci do auta a pak střídavě kormidlujíc tuto bárku, se vracíme do naší domoviny prožít konec roku s našimi drahými, méně drahými či levnými polovičkami.

[Leonardo da Svinchi]

Z domova 2003

Loni proběhlo velmi zdařené posezení na stromě na červeném buku u Červeného Hrádku. Jednalo se o jeden z nejmohutnějších a nejkrásnějších buku na chomutovsku vůbec. Jednalo, protože tento velikán již neexistuje. Během měsíce května byl pravděpodobně za vydatné pomoci blesku vyvrácen a posléze rozřezán. Jak smutný je pohled na torzo tohoto rozložitého velikána (už tam není ani to). Podle letokruhů se pohybovalo jeho stáří kolem 200 let. Ale kdo ví?

Od půli srpna je na Sfinze u Měděnce umístěna vrcholová kniha v Údolní cestě.

V průběhu měsíce dubna byla konečně na Jižní věži na Jedláku odstraněna Párkem a Kuřasem mohutná bříza padnuvší před lety přes vrchol věže.

jsem ještě uvedli do původního rameno a hurá na nádraží. Leoš

PLÁNOVANÉ AKCE :

- 20.03.2004 - Otevírání skal na kolech (Párek+Broněk)
- 27.03.2004 - Pražský půlmaraton (Broněk)
- 06.04.2004 - Valná hromada Horoklubu (VV)
- 18.04.2004 - Komplet Jedlák (Letoš+Párek)
- 24.04.2004 - Jarní metodika Horoklubu v Perštejně (VV)
- 25.04.2004 - Jarní metodika Horoklubu v tělocvičně (VV)

MANTANA ⌘ horolezecký občasník ⌘ vydává **HOROKLUB** Chomutov ⌘ Adresa klubu : HOROKLUB Chomutov, Husova 2806/83, 430 03 CHOMUTOV, tel.474/624068 ⌘ e-mail klubu : horoklub@horoklub.cz ⌘ e-mail mantany : mantana@horoklub.cz ⌘ webové stránky klubu : <http://www.horoklub.cz> ⌘ webové stránky metodiky : <http://horometodika.webpark.cz> ⌘ sazba : Microsoft® Word 97 ⌘ U P O Z O R N Ě N Í - nadále bude občasník MANTANA k dispozici na schůzi, na klubu, na umělé stěně, na internetu nebo bude zaslán mailem.